

Autor: Ortega E. J.

Títol: *Pedagogía social especializada*

Títol: *Educación social especializada*

Editorial: Ariel, 1999, Barcelona

Els dos llibres que es presenten a continuació representen un important esforç per actualitzar i sistematitzar el conjunt de temàtiques de caràcter epistemològic, tècnic, estratègic i ètic, al voltant de l'educació social especialitzada i de la pedagogia social especialitzada. Tot i presentar-se com a dos treballs independents, cal considerar-los en conjunt ja que, per l'afinitat de les temàtiques que s'hi tracten, podrien formar part d'una mateixa obra.

La primera, *Pedagogía social especializada*, està organitzada en 7 capítols.

El primer s'ocupa de construir un marc de referència respecte a què s'entén per pedagogia social especialitzada, com a disciplina que estudia l'educació social especialitzada. És un capítol necessari que dóna lloc a un segon on es tracten els diferents models explicatius i d'actuació en l'educació social especialitzada, això és, els models preventius, els comunitaris, els institucionals i els integrats. A continuació s'inicia el tercer capítol on trobem extensament tractats diversos programes i

estratègies per a l'acció, que van des de l'educació familiar fins a la capacitació laboral, passant per altres temàtiques com, per exemple, la importància dels mitjans de comunicació en l'educació social especialitzada. Un breu quart capítol s'ocupa de recordar alguns recursos pràctics per guanyar eficàcia i rigor, com són els registres d'observació o les programacions individuals. El cinquè analitza amb detall tres problemàtiques molt específiques com són el desemparament infantil, els infants víctimes d'agressions sexuals i els infants i joves toxicòmans. Els dos darrers capítols tenen un caràcter més tecnològic i s'ocupen d'una banda del disseny de programes d'intervenció i de l'altra de l'avaluació dels mateixos.

Pel seu cantó, el llibre *Educación social especializada*, s'organitza en sis capítols.

Com al llibre anterior, el primer capítol defineix què s'entén per educació social especialitzada i quin camí ha seguit aquest àmbit d'actuació per arribar a la professionalització i al reconeixement universitari. El segon capítol fa un interessant repàs a l'evolució històrica del tractament educatiu, institucional i legislatiu tant dels infants i joves en situació de risc social com dels joves infractors a l'Espanya del segle XX. El tercer capítol és una anàlisi extensa sobre com es construeix la desviació social en infants i joves per tractar, en el quart, en quins espais d'actuació es concreta la professió de l'educador